

עשרים הוכחות לאיסלם המכבדות נשים, שומרות על זכויותיהן ומכבדות את רגשותיהן

הוכן על ידי מג'יד בן סולימאן אלראסי

עשרים הוכחות לאיסלם המכבדות נשים, שומרות על זכויותיהן ומכבדות את רגשותיהן

יסוד האיסלם הוא על בסיס צדק בקרב אנשים, וזה כולל את צדק הדת בין גברים ונשים בתחומי החיים השונים, ולכן חובותיהם וחשבונם בפני אלוהים אדירים היו שווים וללא הבחנה. כפי שאמר האל הכל יכול: חיים טובים ותן לנו פרס עבורם - על הצד הטוב ביותר שעבד בעבר), והשליח - שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום - אישר זאת באומרו: (הם אחיות הגברים לפני שליטי השריעה). בהוראות ספציפיות בשל הבדלים מסוימים באופי הזכר וההבדל בינו לבין הנקבה,

האיסלם הבטיח לנשים את זכויותיהן והגדיר אותן, כולל: האיסלם הבטיח לאישה לספק את האינסטינקטים שלה להתחתן אם היא תבקש זאת, ולא תמנע ממנה לעשות זאת אם הייתה מסוגלת למלא את תפקידיה כפי שהם

נדרש. האיסלם קובע כי האישה מבטלת את חוזה הנישואין שלה עם בעלה אם הוא אינו מסוגל למלא את זכויותיה או גורם לה נזק ורוצה להיפרד ממנו. האיסלם הכשיר את חופש ההכנסות המותרות לנשים, בין אם זה אמצעי עסקי או אחר להרוויח כסף. האיסלם הבטיח לנשים את החופש להיפטר מכספה שלה, מכיוון שהוא אוסר על מישהו, בין אם בעלה או אביה, לאלץ אותה להוציא

יא צורך ספציפי או למנוע ממנה להוציא צורך במתנה, מכירה או אחרת. האיסלם הבטיח לאישה את הזכות לבחור את הבעל שהיא מסכימה איתו, ואף אחד לא יכול להכריח אותה להתחתן עם גבר שהיא לא מעוניינת להיות קשורה אליו, ואם האפוטרופוס מכריח את הבתולה או את הנערה הבתולה להינשא לגבר שהיא לא רוצה, אז היא רשאית לבטל את החוזה והאפוטרופוס יישא בעלויות הביטול.

האיסלם שמר על כבודן ויוקרתן של הנשים בנשמות הסובבים אותן, נאסר עליהן להיות וולגרי ומאפשר לאמהרם ליהנות מגופה, ולשם כך הוא חוקי את הפרדה בין גברים ונשים בכל דבר ואפילו בביצוע הפולחן, שם השליח, שיהיה עליו תפילת אלוהים ושלו, אמר: (הדרגות הטובות ביותר של גברים הן הראשונות, והרע הוא האחרון. שורות הנשים הטובות ביותר הן האחרונות, והרע היא הראשונה), [7] וזו הנחיה מהאיסלם להפריד בין שורות גברים ונשים במהלך התפילה. האיסלם הבטיח לאישה את הזכות לאוכל, שתייה, ביגוד ודיור, וזאת על פי מנהגים בחברות, ולעתים קרובות תחזוקת הנערה היא על אביה, ואילו תחזוקת אישה נשואה היא על בעלה. האיסלם הפך את האלמנות והנשים הקשישות לזכות בבית הכסף של המוסלמים, כך שהוא מוציא עליהם ממנו ואינו מאפשר לאנשים לכבול את עצמם ולהמתין לנדבות. האיסלם דאג לנסיבות המיוחדות של האישה. מכיוון שזה הוזיל חלק מהעלויות, כגון תחזוקה, ויתר על חלק מהן, כמו ג'יהאד, ויתר באופן זמני על חלק מהחובות המחויבות בזמן הווסת והלידה, כמו תפילה וצום.

קרא עוד ב

כבוד האיסלם לנשים והערכת מצבם ונסיבותיהם ניכרו בעניינים רבים. ביניהם: [8] האיסלם הפך אישה לנדוניה, מכיוון שהיא לוקחת את זה במלואה ברגע שהיא לבד איתה, ואסרה לקחת ממנה אלא רק בחסד נפשה, וזה נתן לאישה את הזכות לרשת את בעלה רק בהתקשרות עמה. האיסלם הפך את הנשים לחלק מהירושה; כפי שהיא עשויה לרשת מאביה, אחיה, בעלה או בנה,

למרות שהיא לא מוציאה על אף אחד מהם. האיסלאם גרם לנשים לשטוף ולעטוף אותן מעל בעליהן או נשיםיהן. מתוך כבוד לקדושתו וצניעותו. האיסלאם אוסר להינשא לאישה ללא אפטרופוס ועדים, כדי שלא

יואשמו בכבודה. האיסלאם קבע מגבלה של שמונה ריסים לאישה ללא ראיות, כדי להרתיע כל האשמה ללא ראיות. האיסלאם הפך לשאהיד את מי שנהרג בהגנה על כבודו. לכבד נשים ולהעלות את מעמדן. האיסלאם הפיל את חג'ג' המחייב בשם אישה אם לא הייתה איתה מהראם שיעזור לה לענות על צרכיה. האיסלאם ויתר על תפילות קבוצתיות וקבוצות לנשים. הקלה ממנה בגלל הנטל הגדול שבביתה ועם ילדיה. הפניות

בעידן הקדם-אסלאמי לפני האסלאם, היו אי-צדק וברבריה שהובילו את הערבים לאסור על זכותן של נשים לחיים, ולכן הרגו אותה בצורה מחרידה שהצביעו

על היעדר רחמים ואנושיות, ועל השפלה וגורל הנשים בהן, על ידי הריגתה עוד כשהייתה ילדה, ולכן נקברה בחיים מתחת לעפר עד המוות, והאיסלאם הכשיר את הפשע הזה, כפי שאמר האל הכל יכול: "וכאשר נשאלה האישה

איזה חטא היא נהרגה ושליח האל, יהי עליו תפילת האל ושלום, הפך את הריגת הבנות לאחד החטאים הגדולים ביותר, ואסר על כך", אז אמר עבדאללה בן מסעוד: אמרתי, שליח אלוהים, שהוא החטא הגדול ביותר. הוא אמר: כדי להפוך את אלוהים לשידוך והוא ברא אותך, אמרתי: אז מה? הוא אמר: להרוג את ילדך שמא יאכל איתך.

זכותה של אישה כאם:

בהלכה האסלאמית, לאמא יש מעמד עליון שאין כמותו לשום קומה, אלוהים אדירים ציווה עליה חסד, והוא עשה זאת יחד עם עניין גדול שהוא מונותאיזם. היא קמה, שומרת על ילדיה, מכחישה את עצמה כל טוב ונותנת את זה לילדיה, ואנחנו אסירי תודה על נדיבותה. הביוגרפיה ש

ל הנביא כיבדה אותה רבות, והחדיטים על כך רבים, למשל: "בסמכותו של אבו הורירא, הוא אמר: אדם בא לשליח האל, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, והוא אמר: הוא אמר: אמא שלך, הוא אמר: אז מי? הוא אמר: ואז אמא שלך, הוא אמר: ואז אמא שלך, הוא אמר: אז מי? הוא אמר: ואז אביך.

זכותן של נשים לחינוך:

אחת הזכויות הכספיות הבולטות ביותר עבור אישה היא זכותה לנדוניה, ואלוהים הטיל אותה על הבעל לכבוד האישה וכדי להראות את כנות הרצון של הגבר אליה, ולהיות יקרה ונדיבה, כדי שהיא תיזכר, לא סטודנטית

האיסלאם קבע כי גידול וחינוך נשים הוא אחד המעשים הגדולים ביותר, ושריעה העניקה תמורה רבה לכך עבור שליח האל, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, ורצה שאישה תגדל ילדה היטב ותבטיח את משמעתה. בהאדית: "מי שלומד בשתי משרתות עד שהן מגיעות לגיל ההתבגרות

יום התקומה הגיע אלי והוא כמו שני אלה (ומצטרף לאצבעותיו)". וכשהאישה התייחסה להוצאות המשפט כמו גברים, היא אחראית לתפילתה, צום, קריאת הקוראן ושאר ענייני דתה, אז כשזה המצב, נוהגתה בשריעה

דתה מחייבת ידע המנוגד לבורות. מכאן, שליח האלוהים היה מעוניין לחנך את הילדה, וקרא להפיץ את הידע בקרב נשים, וזוהי אחת מהזכויות שקבע האיסלאם. בנביא שלו, הוא האמין במוחמד, שיהיה עליו תפילת אלוהים ושלום, והמשרת היה בבעלותו אם ימלא את זכותו של אלוהים ואת זכויות חסידי, ואיש הוא השמיע אותה, לימד אותה טוב יותר, לימד אותה טוב יותר, ואז שחרר היה עם אישה שפחה, אז אותה והתחתן איתה, ואז יש לו שתי תגמולים

זכותה של אישה לצדק:

בין זכויות הנערות נמצא גם צדק, שאושר על ידי האיסלאם, מכיוון שהסונה מחייבת צדק לילדים. בחדית 'נועם בן בשיר, שאלוהים יהיה מרוצה משניהם, ואמר בזמן הדוכן: אבי עטייה נתן לי, ואומרה בינט רווחה אמר: אני לא מרוצה עד ששליח האל, שאלוהים יברך אותו

ויעניק לו שלום, יעיד. ואז הוא אמר: נתתי לבני מעמרה את רוחא עתייה, והיא הורתה לי להעיד לך, שליח אלוהים. הוא אמר: נתת את שאר ילדך ככה? הוא אמר: לא, הוא אמר: ירא אלוהים והיה הוגן בין ילדך. ידוע כי המונח נער משמש לזכר ונקבה

בכמה מדינות מערביות היא נתקלה בהשפלה, בהקטנה ובבוז לערכה, מכיוון שהיא אובייקטיבית ואף מוצגת כמצרך ברחובות

זכויות כספיות של נשים:

שליח האלוהים, יהי רצון שתפילותיו ושלוםיו של אלוהים ייסד אחריות כספית עצמאית לנשים, ממש כמו גברים. אחת הזכויות הכספיות הבולטות ביותר של אישה היא זכותה לנדוניה, ואלוהים הטיל אותה על הבעל לכבוד האישה וכדי להראות את כנות רצונו של הגבר אליה, ולהיות יקרה ונדיבה, כך שהיא הנדרשת, לא סטודנטית, וכמו שאישה בנישואין זכות לנדוניה, לאחר

סיומה יש לה את הזכות לדמי מזונות, היא מבצעת את חייה עם אוכל, שתייה, ביגוד ודירה, ובחדית 'אום סלאמה, אשת הנביא, תפילת האל ושלום עליו, אמרה: "שמעתי את שליח אלוהים, תפילת האל ושלום עליו, אומר: מי שמבזבז על שתי בנות, או שתי אחיות, או קרובי משפחה

נחשב למזונות עליהן כדי להעשיר אותן. שפע האלוקים של הקב"ה, או שהיה מספיק אז, היה זירת האש שלו "וזכויותיהן הכספיות של נשים כמו גם זכותן לירושה, הוכיחו כי לשרא קוראן ולסונה יש זכות זו, לדבריו, הכל יכול הנכון מה שפחות או יותר הוא חלק חובה.

לאישה יש גם הזכות לעסקאות פיננסיות. יש לה את הזכות להחזיק אותה ולהפטר ממנה, כמו גם את מתנת וכספי הכספים שלה. בהיידת אבן עבאס: "הנביא, יהי רצון שתפילתו של האל ושלום עליו, יצא ביום ההקרה, או שבירת הצום, והוא התפלל שתי רקעות, הוא ל

א התפלל לפניו או אחריו, ואז הנשים הגיעו עם ביל. אז הוא ציווה עליהם לתת נדבה, אז גרמתי לאישה לקבל את המותניים ולקבל את הכסף שלה. "יש לה גם את הזכות לקנות ולמכור ולתת נדבות. אישה באה לעבד אלוהים בן מסעוד, שליח האל, יהי רצון שתפילת האל ושלום עליו, והיא אמרה: "הו שליח אלוהים, מוכרת ממנה ולא שלי. לא לבני ולא לבעלי מזונות אחרים, והם הסיחו את דעתי אני אשת מלאכה שאני? מהצדקה, ולכן אני לא יכול לתת צדקה, אז האם יש לי שום פרס על מה שהוצאתי

זה לא סוד כפי שנמדד על ידי נשים בבורות של סלידה והדרה, דחייה הייתה במידה שהגבר מרגיש בושה אם התינוק הוא ילדה, הוא אומר: אומה הטיפ נקבה אחת מתחת לפניו הוא מסעודה קזים מתפוגג מאנשי העניים מטיפ על ידי אומשק הון. או שהוא זרק אותו לתוך העפר האם זה לא כל כך נורא כי הם לשפוט? במדינות מערביות מסוימות היא נתקלה בהשפלה, בזה ובבז לערכה מה שקיבלה, מכיוון שהיא אובייקטיבית ואף מוצגת כמצרך ברחובות, שאינו נמצא בדת נביאנו, יהי שלום וברכה עליו

זכויות הנשים הן נושא למחלוקת נרחבת בספרות האסלאמית העכשווית, המונעת על ידי תחושה עמוקה שמה שקבלנו בירושה מהגדרת זכויות אלה אינו מתאים לחלוטין

לרוח השריעה, הקוראת לצדק והגינות בכל עסקיה. זה גם מנוגד לעקרונות זכויות האדם שהתפתחו בהקשר לחוויה העולמית העכשווית.

הדגש המשפטי על ההבדל בין נשים לגברים הוא גורם נוסף למבוכה. ההצדקות לבידול זה נראות לא תואמות את מה שאנו עדים לו בחיים האמיתיים בעולם של ימינו.

מאמר זה נועד להרחיב את הדיון בנושא, באמצעות קריאה ביקורתית כדי לראות את ההלכה המסורתית ואת ההצדקות שהיא מציעה. והצגת אלטרנטיבה נובעת מ"איג'טיהאד" ביסודות המשפט ובמקורות השריעה. זה עולה בקנה אחד עם חזונו של הסופר, אותו העלה במאמרים אחרים.

המחברת מציעה את המושג צדק שוויוני כבסיס לפרספקטיבה של זכויות אדם, ובמיוחד זכויות נשים הנושא לדיון במאמר זה. השתמשנו במושג "הוגנות" במקביל מכיוון שהוא הכי קרוב בתרבות הערבית למושג ה"ל. זה תואם את מושג הצדק החברתי המסתובב בפילוסופיה

הפוליטית העכשווית, במיוחד בגישתו של הפילוסוף הידוע ג'ון רולס, בספריו "תורת צדק" ו"צדק כהון עצמי". צדק הוא גישה נפשית הוליסטית כלפי עצמך ואחרים, בעוד ששוויון הוא הביטוי המעשי של עמדה זו ביחס לאחרים. "הון" - על פי הבנתי - טמון במרחק בין שני המושגים, שכן הוא מתייחס לצדק מחד ושוויון מאידך.

אל-מנאווי הגדיר את ההגינות כ"מימוש זכויות אדוניהם ומיצויים בידיים צודקות ובמדיניות ערכית, וצדק וצדק הם תאומים, שגורמים לגובה האנרגיה ולתמימות החובה, על ידי רכישת מעלות והימנעות מסגנות. "[1] לדברי ג'ון רולס, הוגנות היא חופש מדעות קדומות שלילי

ות כלפי אחרים. אדם הוגן יבין אחרים וייתחס אליהם כמו שהם רוצים שיהיו. המערכת החברתית מתוארת כהוגנת אם היא מאמצת את עקרון ההגינות כמדריך בהתנהלות פנימית. משמעות הדבר היא, על פי רולס, שלכל חברי החברה יש זכויות שוות. במקרים של

זה קשור למשרות ואתרים -A: פערים שלא ניתן להימנע מהם, זה נחשב כהוגן, בכפוף לשני תנאים הפתוחים לכולם באותה מידה שווה. ב - שהפערים הללו יהיו לטובת החברים אשר פחות מסוגלים ליהנות מהיכולות וההזדמנויות הקיימות בתחום הציבורי, עד שהם מגיעים לממוצע הכללי של סך הכל [2].

המחבר טוען כי המושג שוויון או צדק שווה הוא המושג ביותר לרוח השריעה. הוא מסכים עם המשפטנים והפרשנים, שפיטרו את הטקסטים הכלולים בקוראן ובסוננה למושג הצדק היחסי (הכשרון), המיוחס היווני אריסטו, מכיוון שהנסיבה הכללית בעידן ההתגלות נחשבה למושג זה הוגן ורציונלי, לפילוסוף והנסיבות הללו לא נשאו רמה גבוהה יותר.

עם זאת, הוא טוען כי החקיקה נסיבתית, ומתייחסת לנושאים קיימים, אמיתיים, ולא סופיים. כלומר זה לא משקף את החזון הסופי של הרחוב. הוא סבור כי הנסיבות הנוכחיות ראויות לנטוש חקיקה זו, מכיוון שהן אינן תואמות עוד את המציאות ואינן הוגנות או מידתיות לרוח הדת.

באופן עקרוני, צדק שווה מוקדש למשמעות של שוויון מוחלט לכולם. באשר ל"צדק ראוי", מדובר בחלוקה של משמעות זו, על ידי הגבלת השוויון לזכאות הצד הנוגע בדבר. כלומר שיש כאלה שמגיע להם יחס שווה ויש כאלה שלא. מונח זה עולה בקנה אחד עם המושג

שוויון פרופורציונלי / פרופורציונלי, שמשמעותו ששוויון תקף בתוך הכיתות או הקבוצות שחבריהן חולקים את מאפייניהם. אבל זה לא כולל שוויון של קבוצה זו לקבוצות אחרות. שוויון בין נשים נכון, אך שוויון בין כל הנשים לכל הגברים אינו נכון.

רעיון ההגינות שהציע המחבר פירושו שוויון לכולם ללא אפליה, אלא אם כן האפליה מבוססת על אותו עיקרון של שוויון צדק / הוגנות, או דרך להגיע אליו. כפי שהסברנו בשורות הקודמות

השערות עיקריות

זכויות נשים נדונו במחשבה האסלאמית המסורתית בנימוק ראוי לצדק. מושג זה והעיקרון הגלום בו, מתמודדים עם בעיות רבות בעידן הנוכחי. מאמר זה טוען כי ניתן לשחזר את כלומר שוויון פרופורציונלי הנושא (זכויות נשים באיסלאם) על רקע של שוויון צדק ועקרון השוויון המקורי, כאמור בקוראן ובסונה

לצורך צרכים מדעיים גרידאי, המחבר עוסק בנושא במסגרת ההלכה השיעית הפונדמנטליסטית. תוך הסתמכות על המתודולוגיה של איג'האד ביסודותיה, אנו מציינים כי ההלכה הסונית המקאסית, כמו גם הוגים אסלאמיים רפורמיסטים (שלעתים מכונים אסלאמיסטים ליברלים) הגיעו לתוצאות דומות, הן בגישה שלהם

ההנחות העיקריות של מאמר זה הן כדלקמן:

ראשית: פסיקת הנשים בקוראן ובסוננה מבוססת על צדק

שנית: כי פסיקות הנשים בקוראן ובסונה נקבעו בצורה מוכחת ותומכת

שלישית: צדק הוא מבשר לדת. וכי הגדרת הגישות והגישות במסגרתן היא עניין נפשי ופילוסופי

רביעית: הפסוקים והנרטיבים העוסקים בזכויות נשים, חלקם מציינים באופן כללי צדק ואי הפליה, וחלקם ניכרים בצדק ראוי ובשוויון מידתי

חמישית: חוקרים מוסלמים, שהם בעיקר גברים (כולל פרשנים, חדית'ים, דוברים, משפטנים, אתיקה, פילוסופים וסופים) הפנו את הבנתם לצדק לצדק ראוי, והבנתם את השוויון לשוויון פרופורציונלי. זה היה בעבר ועדיין, אותה גישה

שישית: אין להכחיש את הפער הביולוגי והרגשי בין נשים לגברים

שביעית: נושא הדיון הוא אותן הוראות הקשורות לנשים, אשר העניקו להן פחות או יותר זכויות, ללא שום סיבה מלבד היותן נשים. הוראות אלה נמצאות לרוב בתחומי זכויות אזרח ועונשין. החלק הרחב יותר של הוראות חוק השריעה, המסדיר